

možniti, by si u soudu vymohl odsouzením utrhače zadostiučinění za příkoří na něm spáchané. Důsledkem toho jest, že uražený četník o podání obžaloby vůbec nesmí rozhodovati, že rozhoduje o tom jedině zemské četnické velitelství a že jedině toto je ve smyslu §u 530 tr. zák. »tím, kdo podle zákona jest oprávněn žádost tuto klásti.« Z této úvahy plyne také bezpodstatnost možné námitky, že uvedená nařízení, obsahující jakousi výsadu pro osoby vojenské, byla zrušena ustanovením ústavní listiny, jež odstranila veškeré stavovské výsady; nejedná se tu o výsadu, nýbrž naopak stanoví nařízení ta obmezení práv osob vojenských jako soukromých obžalobců v tom směru, že odnímají osobám těm právo vlastního rozhodnutí, zda chtějí nebo mají vystoupiti soukromou obžalobou, vkládajíce rozhodnutí o tom z důvodů veřejného zájmu nadřízenému velitelství. Není tedy rozhodným den, kdy četník o urážce mu učiněné se dozvěděl, nýbrž den, kdy se o ní dozvědělo zemské četnické velitelství neb delegované jím velitelství, od kteréhožto dne pak plyne lhůta §u 530 tr. zák. Dle toho počínala si také dosavadní praxe četnických velitelství, která po oznámení urážek mužstva nedávala svolující rozhodnutí uraženému, nýbrž přímo činila trestní oznámení příslušnému státnímu zastupitelství se žádostí o převzetí zastoupení. Totéž právní stanovisko zaujímá i judikatura bývalého nejvyššího soudu Vídeňského v rozhodnutích čís. 1349, 2669 a 2875 sb. V trestní věci, o niž tu jde, stala se urážka četnického strážmistra Josefa Š-a dne 24. července 1921. Jak odvolací soud v Hradci Králové dodatečně dle připsu velitelství četnického oddělení v Hradci Králové ze dne 8. prosince 1921 zjistil, dověděl se o této urážce exponovaný četnický štábní důstojník dne 25. srpna 1921, a od tohoto dne běží lhůta §u 530 tr. zák. Žaloba došla na okresní soud v Nechanicích dne 11. září 1921 a byla tedy podána včas.

Čís. 1085.

Vydání a rozšiřování tiskopisu přičí se předpisům zákona o tisku, bylo-li j a k é k o l i v ustanovení tohoto zákona tiskopisem porušeno.

(Rozh. ze dne 20. ledna 1923, Kr I 40/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona takto právem: Nálezem okresního soudu pro přestupky v Praze jako soudu ve věcech tiskových ze dne 3. října 1922, jímž bylo uznáno právem, že se prozatimní zabavení čís. 39 periodického tiskopisu »Rozhledy« ze dne 30. září 1922 zrušuje — a usnesením zemského trestního soudu v Praze jako soudu odvolacího pro přestupky ze dne 25. října 1922, jímž byla stížnost veřejného obžalobce do onoho nálezu zamítnuta — porušen byl zákon v ustanovení §u 487 tr. ř.

D ů v o d y:

Okresní politická správa v S. zabavila čís. 39 periodického časopisu »Rozhledy« ze dne 30. září 1922, a to z toho důvodu, že k úřední opravě

okresní politickou správou dle §u 19 tisk. zák. časopisu zasláné připojena byla poznámka, čímž prý byl spáchán přešupek §u 22 tisk. zák. Státní zastupitelství v Praze zavedlo subjektivní trestní stíhání a navrhlo u okresního soudu pro přešupky v Praze potvrzení zabavení podle §u 489 tr. ř. Okresní soud nálezem ze dne 3. října 1922 zabavení to zrušil a zrušení odůvodnil tím, že obsahem poznámky trestný čin spáchán nebyl a že rovněž nebyl spáchán trestný čin vydáním nebo rozšiřováním tiskopisů proti předpisům tiskového zákona § 9, 17, 23 tisk. zák.; porušení tiskového zákona se sice stalo, avšak nikoliv vydáním nebo rozšiřováním proti jeho předpisům. Stížnosti státního zastupitelství v Praze zemský trestní soud v Praze usnesením ze dne 25. října 1922 nevyhověl a potvrdil napadený nález ze správných důvodů první stolice. Rozhodnutím obou soudů porušen byl zákon v §u 487 tr. ř. Dle ustanovení tohoto §u může tiskopis býti zabaven, byl-li proti zákonu o tisku vydán nebo rozšiřován nebo má-li býti pro svůj obsah ve veřejném zájmu stíhán. Předpokladem zabavení je tedy, že buď vydání a rozšiřování neb obsah tiskopisu porušuje zákon a zakládá trestný čin. Poukazuje zákon první částí oné věty k formálním deliktům tiskovým, pokud se týče k trestním normám druhé částky tiskového zákona; druhá část oné věty pak poukazuje k tiskovým deliktům materiálním, o nichž jedná třetí částka zákona o tisku. Stanovisko, že slova »byl-li proti zákonu o tisku vydán anebo rozšiřován« vztahují se jen na ony předpisy tiskového zákona, které jednají přímo a výslovně o vydávání a rozšiřování tiskopisů v užším smyslu těchto slov, bylo by naprosto libovolné; pro takový náhled neposkytuje ni žádná opora ani doslov a smysl, ani účel zákona; vydání a rozšiřování tiskopisu přiči se předpisům zákona o tisku, kdykoliv bylo jakékoliv ustanovení tohoto zákona tiskopisem porušeno, a účelem zabavení je, by prostředky trestného jednání byly zachyceny, učiněny zabavením neškodnými až do té doby, kdy soudce rozhodne o tom, zda je tu trestný čin čili nic. Dostatečným předpokladem prozatimního zabavení je tudíž jakékoliv porušení předpisů tiskového zákona. Jest tím zejména též porušení §u 22 tohoto zákona, k němuž výslovně poukazuje návrh veřejného obžalobce.

Čís. 1086.

Nebyl-li přešupek §u 487 tr. zák., záležející v obviňování z přešupku soukromožalobního, spáchán způsobem, v §u 489 tr. zák. uvedeným, netřeba prováděti důkaz pravdy, nýbrž stačí důkaz pravděpodobnosti.

(Rozh. ze dne 20. ledna 1922, Kr II 826/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona do rozsudku zemského trestního jako odvolacího soudu v Brně ze dne 23. března 1922, jímž bylo odvolání soukromého obžalobce do rozsudku okresního soudu v Ivančicích ze dne 20. prosince 1921, jímž byla obžalovaná sprostěna z obžaloby pro přešupek proti bezpečnosti cti dle §u 488 tr. zák. — vyhověno a obžalovaná uznána vinnou přešupkem proti bezpečnosti cti